

то ся притурга при нѣкой глаголъ, при нѣкое прилагателно, или при нѣкое друго нарѣчіе за да опрѣдѣли значеніе-то му; за пр: станувамъ *рано*, той е злъ боленъ; камень-тъ падиѣ *твърдъ* *сильно*. Тукъ рѣчи-ты: *рано*, *злъ*, *твърдъ*, *сильно* сж нарѣчія.

114.—Нарѣчія-та какы быватъ?

Нарѣчія-та быватъ:

1) *Качественны*, кои-то опрѣдѣлявать какъ става дѣйствіе-то или просто как-виш; тѣ сж: *злъ*, *добръ*, *твърдъ*, *скоро*, *полека*, *сильно*, *слабо*, *другояче* и прч. И ставать отъ качественны-ты прилагателны, за това и земать честици-ты за сравненіе; като: *добръ*, *по-добръ*, *най-добръ*.

2) *Количественны*, кои-то показвать колко; тѣ сж: *много*, *малко*, *доста*, *доволно*, *повече*, *единожъсъ*, *дважъсъ*, *нѣсколько*, *само*, *часто*, *ридко*, и прч.

3) *Временны*, кои-то означавать врѣмя или кога? тѣ сж? *Днесъ*, *утръ*,